

บารัค โอบามา

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี

บารัค ฮูเซน โอบามา ที่ 2 (อังกฤษ: Barack Hussein Obama II; เกิด 4 สิงหาคม ค.ศ. 1961) เป็นนักการเมืองชาวอเมริกัน ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐคนที่ 44 ตั้งแต่ ค.ศ. 2009–2017 เป็นประธานาธิบดีสหรัฐคนแรกที่เป็นชาวแอฟริกันอเมริกันและเกิดนอกสหรัฐแผ่นดินใหญ่ ก่อนหน้านั้น เขาเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐรัฐฮิลินอยส์ตั้งแต่ ค.ศ. 2005–2008 และสมาชิกวุฒิสภาฮิลินอยส์ตั้งแต่ ค.ศ. 1997–2004

โอบามาเกิด ณ ฮิโลลูลู รัฐฮาวาย เวลานั้น ฮาวายเพิ่งผนวกเข้าสหรัฐในฐานะรัฐที่ 50 ได้ 2 ปี โอบามาใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในฮาวาย แต่วัยเด็กไปอยู่รัฐโอฮิงตัน 1 ปี และอินโดนีเซียอีก 4 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบียใน ค.ศ. 1983 โอบามาทำงานเป็นนักจัดระเบียบชุมชน (community organizer) อยู่ในชิคาโก ครั้น ค.ศ. 1988 เขาเข้าศึกษา ณ สำนักกฎหมายฮาวาร์ด และได้เป็นบรรณาธิการนิตยสาร *ฮาวาร์ดลอว์รีวิว* คนแรกที่เป็นผิวดำ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว เขาทำงานเป็นทนายความและอาจารย์กฎหมายด้านสิทธิพลเมือง สอนกฎหมายรัฐธรรมนูญที่สำนักกฎหมายมหาวิทยาลัยชิคาโก ตั้งแต่ ค.ศ. 1992–2004 เขายังเป็นสมาชิกวุฒิสภาฮิลินอยส์ เขต 13 ถึง 3 สมัย ตั้งแต่ ค.ศ. 1997–2004 ใน ค.ศ. 2004 นั้นเอง เขาถูกรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาระดับชาติ เขาได้รับความสนใจและมีชัยอย่างมั่งคั่งคดหมายในการเลือกตั้งรอบแรกเมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 2004 สุนทรพจน์หลัก (keynote address) ของเขาในการประชุมใหญ่ของพรรคเดโมแครต (Democratic National Convention) ก็ได้รับการตอบรับอย่างดี ตามมาด้วยชัยชนะอย่างท่วมท้นในการเลือกตั้งรอบสุดท้ายเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2004 เขาจึงได้เป็นสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐ จนกระทั่ง ค.ศ. 2008 เขาได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี หลังหาเสียงมาได้ 1 ปี และพรรคเดโมแครตลงคะแนนให้เสนอชื่อเขามากกว่าฮิลลารี คลินตันอย่างฉิวเฉียด ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี เขาพิชิตคู่แข่งอย่างจอห์น แมกเคน จากพรรคริพับลิกัน และกลายเป็นว่าที่ประธานาธิบดีของประเทศ จนเข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการในวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2009 และ 9 เดือนให้หลัง เขาได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ

ในช่วง 2 ปีแรกที่ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี โอบามาลงนามในกฎหมายสำคัญเป็นจำนวนมากกว่าประธานาธิบดีคนก่อน ๆ จากพรรคเดโมแครตนับแต่โครงการมหาสังคม (Great Society) ของลินดอน บี. จอห์นสัน เป็นต้นมา กฎหมายปฏิรูปหลัก ได้แก่ รัฐบัญญัติคุ้มครองผู้ป่วยและการบริบาลที่เสียได้ (Patient Protection and Affordable Care Act) หรือโอบามาแคร์ (Obamacare), รัฐบัญญัติปฏิรูปวอลล์สตรีตและคุ้มครองผู้บริโภคดอดด์–แฟรงก์ (Dodd–Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act), และรัฐบัญญัติยกเลิกกฎหมายห้ามถามห้ามบอก ค.ศ. 2010 (Don't Ask, Don't Tell Repeal Act of 2010) อนึ่ง ในช่วงเศรษฐกิจถดถอยครั้งใหญ่ (Great Recession) รัฐบัญญัติการฟื้นฟูและการลงทุนใหม่ของอเมริกา ค.ศ. 2009 (American Recovery and Reinvestment Act of 2009) กับรัฐบัญญัติผ่อนปรนภาษี อนุมัติการประกันผู้ว่างงานใหม่ และสร้างงาน ค.ศ. 2010 (Tax Relief, Unemployment Insurance Reauthorization, and Job Creation Act of 2010) ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่หลังการเลือกตั้งใน ค.ศ. 2011 พรรคริพับลิกันกุมอำนาจในสภาผู้แทนราษฎรอีกครั้ง มีการอภิปรายกันอย่างยืดเยื้อเรื่องจำกัดวงหนี้ โอบามาจึงลงนามในรัฐบัญญัติควบคุมงบประมาณ ค.ศ. 2011 (Budget Control Act of 2011) และรัฐบัญญัติผ่อนปรนชาวอเมริกันผู้เสียภาษี ค.ศ. 2012 (American Taxpayer Relief Act of 2012) ส่วนนโยบายต่างประเทศนั้น โอบามาเพิกกำลังทหารสหรัฐสำหรับสงครามอัฟกานิสถาน ลดอาวุธนิวเคลียร์ตามสนธิสัญญานิวสตาร์ท (New START) ระหว่างสหรัฐกับประเทศรัสเซีย ทั้งยุติบทบาททางทหารในสงครามอิรัก แต่เขาให้ส่งทหารเข้าปราบปรามมูอัมมาร์ กัดดาฟี ผู้นำลิเบีย และให้ปฏิบัติการทางทหารจนอุซามะฮ์ บิน ลาดิน นักเคลื่อนไหวอิสลาม เสียชีวิต

ใน ค.ศ. 2012 มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งใหม่ โอบามามีชัยเหนือมิตต์ รอมนีย์ จากพรรคริพับลิกัน จึงได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 ตั้งแต่ ค.ศ. 2013 ในสมัยที่ 2 นี้ โอบามาส่งเสริมประโยชน์ครอบคลุมชาวอเมริกันผู้หลากหลายทางเพศมากยิ่งขึ้น โดยรัฐบาลของเขาฟ้องคดีหลายเรื่องอันเป็นเหตุให้ศาลสูงสุดวินิจฉัยความไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการห้ามสมรสเพศเดียวกัน โอบามายังเป็นตัวตั้งตัวตีเรื่องควบคุมปืนหลังเกิดเหตุยิงกันในโรงเรียนประถมแซนตีกูเอโม ค.ศ. 2012 และเขาออกคำสั่งทางปกครองหลายรายการที่ครอบคลุมกว้างขวางเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและการเข้าเมือง ส่วนนโยบายต่างประเทศในสมัยที่ 2 โอบามาให้ทหารเข้าแทรกแซงในอิรัก หลังจากทีสหรัฐถอนทหารออกไปใน ค.ศ. 2011 แล้ว กลุ่มไอซิสก็เข้าก่อความไม่สงบ แต่โอบามาให้ดำเนินกระบวนการยุติปฏิบัติการทางทหารในอัฟกานิสถานต่อไป และส่งเสริมการพูดคุยอันนำไปสู่ความตกลงปารีสว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ค.ศ. 2015 ทั้งก่อให้เกิดการคว่ำบาตรรัสเซียที่ส่งทหารเข้าแทรกแซงในยูเครน รวมถึงชี้ชื่อให้เกิดข้อถกแถลงประโชชน์นิวเคลียร์กับอิหร่าน ตลอดจนฟื้นฟูความสัมพันธ์ของสหรัฐกับคิวบา

โอบามาพ้นจากตำแหน่งประธานาธิบดีในเดือนมกราคม ค.ศ. 2017 ปัจจุบัน พำนักอยู่ในวอชิงตัน ดี.ซี. และจะมีการสร้างหอสมุดประธานาธิบดีของเขาในชิคาโก

เนื้อหา

ชีวิตวัยเด็กจนถึงวัยทำงาน

ประวัติทางการเมือง

<div>บารัค โอบามา</div>
 <div>ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44</div>
ดำรงตำแหน่ง
20 มกราคม พ.ศ. 2552 – 20 มกราคม พ.ศ. 2560
รองประธานาธิบดี
โจ ไบเดน
ก่อนหน้า
ถัดไป
สมาชิกวุฒิสภาจากฮิลินอยส์
ดำรงตำแหน่ง
4 มกราคม พ.ศ. 2548 – 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551
ก่อนหน้า
ถัดไป
สมาชิกวุฒิสภาฮิลินอยส์ เขต 13
ดำรงตำแหน่ง
8 มกราคม พ.ศ. 2540 – 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547
ก่อนหน้า
ถัดไป
ข้อมูลส่วนบุคคล
เกิด
พรรคการเมือง
คู่สมรส
ศาสนา
ลายมือชื่อ

สมาชิกสภานิติบัญญัติ, ค.ศ. 1997–2004

เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ค.ศ. 2004

สมาชิกวุฒิสภา, ค.ศ. 2005–2008

ด้านนิติบัญญัติ

คณะกรรมการด้านต่าง ๆ

การหาเสียงเพื่อรับเลือกตั้งประธานาธิบดี

ชัยชนะ

การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี

วันแรกที่เข้ารับตำแหน่ง

นโยบายในประเทศ

การจัดการเศรษฐกิจ

ปฏิรูประบบประกันสุขภาพ

ตำแหน่งทางการเมือง

ชีวิตส่วนตัวและครอบครัว

ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการเมือง

งานเขียน

อ้างอิง

แหล่งข้อมูลอื่น

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ

ลิงก์เกี่ยวกับรัฐสภาสหรัฐ

ไชด์ไคเรคทอรี

สื่อสารมวลชน

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

ชีวิตวัยเด็กจนถึงวัยทำงาน



สุดปีเตอร์ของบารัค โอบามา

โอบามา เกิดเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1961 ที่เมืองโฮโนลูลู รัฐฮาวาย^{[2][3]} เป็นบุตรของนายบารัค โอบามา ซีเนียร์ ชาวจังหวัดเชียว ประเทศเคนยา และนางแอนน์ ดันแฮม ชาวเมืองวิชิทอ รัฐแคนซัส^{[4][5]} ซึ่งแม่ของเขามีเชื้อสายวงศ์ตระกูลมาจากอังกฤษ ไอร์แลนด์ สกอตแลนด์ เวลส์ เยอรมนี และสวิสเซอร์แลนด์^{[6][7][8]} โดยทั้งคู่พบรักกันขณะศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮาวายที่มานัว ซึ่งพ่อของเขาได้เข้าศึกษาในฐานะนักเรียนต่างชาติ^{[9][10]} และได้แต่งงานกันในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1961^[11] แต่เขาทั้งสองได้แยกกันอยู่เมื่อโอบามาอายุได้เพียง 2 ปีและหลังจากนั้นก็หย่าขาดจากกัน^[12]

หลังจากนั้น ดันแฮม แม่ของโอบามาก็ได้แต่งงานใหม่กับโลโล ซูโตโร และได้พาครอบครัวไปอยู่ที่บ้านเกิดของสามีใหม่ในประเทศอินโดนีเซียเมื่อ ค.ศ. 1967 โอบามาได้เข้าเรียนที่โรงเรียนในท้องถิ่นของกรุงจาการ์ตาจนกระทั่งอายุได้ 10 ขวบ^[4] โอบามาจึงได้ย้ายกลับโฮโนลูลูบ้านเกิดกับครอบครัวของแม่และได้เข้าเรียนที่โรงเรียนปุนาฮัวตั้งแต่เกรด 5 จนสำเร็จการศึกษาใน ค.ศ. 1979^[13] หลังจากจบไฮสคูล โอบามาก็ได้ย้ายไปเรียนต่อที่ลอสแอนเจลิสที่วิทยาลัยออกซิเดนทอล (Occidental College) เป็นเวลา 2 ปี^[14] จากนั้นจึงได้ย้ายไปเรียนที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ในมหานครนิวยอร์ก สาขารัฐศาสตร์ เน้นความสัมพันธ์

ระหว่างประเทศ^[15]

ระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ระดับไฮสคูลนั้น เขายอมรับว่าเคยเสพกัญชา, โคเคน และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเขาเปิดเผยที่เวทีประชุมพลเมืองสำหรับประธานาธิบดี ค.ศ. 2008 ถือว่าเป็นความล้มเหลวเกี่ยวกับศีลธรรมความดีงาม^{[16][17]}

โอบามาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเหมืองแร่ใน ค.ศ. 1983 และได้เข้าทำงานในบริษัทธุรกิจระหว่างประเทศและกลุ่มวิจัยสาธารณะประโยชน์แห่งนิวยอร์ก หลังจาก 4 ปีที่อยู่ในนิวยอร์ก โอบามาย้ายไปอยู่ที่ชิคาโก เขาได้รับการจ้างเป็นผู้อำนวยการโครงการพัฒนาชุมชน (DCP) ซึ่งเป็นองค์กรชุมชนริเริ่มตั้งจากศาสนา ซึ่งประกอบด้วย 8 โบสถ์คาทอลิก ในไอสแลนด์ พูลแมนตะวันตก และ ริเวอร์เดล ในด้านใต้ของเมืองชิคาโก และเขาได้ทำงานที่นั่นเป็นเวลา 3 ปี ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ค.ศ. 1985 จนถึง เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1988^[18] ระหว่างที่เขาทำงานอยู่ 3 ปีในตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการพัฒนาชุมชน (DCP) ผู้ร่วมงานได้เพิ่มขึ้นจาก 1 คน เป็น 13 คน และงบประมาณประจำปี เพิ่มขึ้นจากปีละ 7 หมื่นดอลลาร์สหรัฐ เป็น 4 แสนดอลลาร์สหรัฐ โดยมีการช่วยเหลือเกี่ยวกับโปรแกรมการฝึกอบรม, การกวดวิชาเพื่อเตรียมเข้ามหาวิทยาลัย และ องค์กรสิทธิของผู้เช่าที่ดินในแอลเกลดการ์เดนส์ (Altgeld Gardens)^[19] โอบามายังได้ทำงานเป็นที่ปรึกษาและผู้สอนในมูลนิธิกามาลิ (Gamaliel Foundation) ซึ่งเป็นสถาบันหนึ่งเกี่ยวกับองค์กรชุมชน^[20] ในกลาง ค.ศ. 1988 เขาได้เดินทางไปยุโรปเป็นครั้งแรกเป็นเวลา 3 สัปดาห์และไปเคนยา 5 สัปดาห์ ซึ่งเขาได้พบญาติ ๆ ชาวเคนยาหลายคนเป็นครั้งแรกด้วย^[21]



จากขวาไปซ้าย บารัค โอบามา, น้องสาวของเขา มายา ซูโตโร ลัดไปเป็นแม่และตาของพวกเขาคือ แอนน์ ดันแฮม, แสตันลีย์ ดันแฮม ถ่ายที่รัฐฮาวายเมื่อต้นปี ค.ศ. 1970

จากนั้น เขาจึงเรียนต่อด้านกฎหมายที่มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดใน ค.ศ. 1988 สิ้นปีแรกเขาได้รับคัดเลือกจากการแข่งขันในการเขียนและเกรดของการเรียนให้เข้ามาเป็นบรรณาธิการคนหนึ่งของวารสาร *Harvard Law Review*^[22] พอขึ้นปีที่สอง ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1990 เขาได้รับคัดเลือกเป็นประธานของ Harvard Law Review ในตำแหน่งหัวหน้าบรรณาธิการ(อาสาสมัครเต็มเวลา) และกำกับควบคุมนักเขียนถึง 80 คน^[23] โอบามาเป็นชาวผิวดำคนแรกที่ได้รับคัดเลือกเป็นประธานของ Law Review ข่าวการคัดเลือกได้มีการรายงานในวงกว้าง ตามด้วยประวัติส่วนตัวที่ละเอียดในสื่อระดับประเทศ ระหว่างฤดูร้อน เขาได้กลับไปชิคาโก ซึ่งเขาทำงานเป็นทนายความฝึกงานช่วงปิดภาคฤดูร้อน ที่สำนักงานกฎหมายของ Sidley & Austin ใน ค.ศ. 1989 และ Hopkins & Sutter ใน ค.ศ. 1990^[24] หลังจากจบปริญญากฎหมาย Juris Doctor จากมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดใน ค.ศ. 1991 จากนั้นเขาก็ย้ายกลับไปชิคาโก^[25]^[26] และเริ่มเขียนหนังสือเล่มแรกชื่อ *Dreams from My Father* ตีพิมพ์ครั้งแรกใน ค.ศ. 1995^[27]

ช่วง ค.ศ. 1993 และ ค.ศ. 2002 โอบามาเข้าทำงานเป็นผู้ช่วยในคณะกรรมการบริหารกองทุนไม้แห่งชิคาโก องค์กรที่ช่วยจัดสรรเงินทุนให้แก่ประชาชนและชุมชนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบเปรียบในชิคาโก^[28] ต่อมาใน ค.ศ. 1999 ก็ได้เข้าเป็นหนึ่งในคณะกรรมการบริหารด้วยความช่วยเหลือของบิล อาเยอร์

ต่อมาเขาก็รับงานสอนนอกเวลาที่วิทยาลัยกฎหมาย มหาวิทยาลัยชิคาโก โอบามาสอนวิชากฎหมายรัฐธรรมนูญ รวมเวลา 12 ปี เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย 4 ปี (ค.ศ. 1992–1996) และเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยอาวุโสถึง 8 ปี (ค.ศ. 1996–2004)^[29] และเขายังได้ร่วมกับ เดวิด ไมเนอร์ บาร์นฮิลล์ และกัลแลนด์ ที่เป็นบริษัททนายความมีเชี่ยวชาญด้านการต่อสู้คดีในชั้นศาล และการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อนบ้าน โอบามาเป็นสมาชิก 3 ปี (ค.ศ. 1993–1996) จึงลาออก^[30]^[31]

โอบามาเคยเป็นสมาชิกสภรหาของคณะกรรมการบริหารแห่งพันธมิตรสาธารณะใน ค.ศ. 1992 และได้ลาออกไปก่อนที่ มิเชล ภรรยาของเขาจะเข้ามาเป็นผู้อำนวยการใหญ่ของพันธมิตรสาธารณะแห่งชิคาโกในต้น ค.ศ. 1993^[32] และยังเป็นสมาชิกของบอร์ดบริหารหลายที่ เช่น สภาทนายความเพื่อสิทธิพลเมืองภายใต้กฎหมายแห่งชิคาโก, ศูนย์กลางเพื่อเทคโนโลยีเพื่อนบ้าน, ศูนย์ลูจีเนียเบิร์นโฮป (Lugenia Burns Hope Center)

ประวัติทางการเมือง

สมาชิกสภานิติบัญญัติ, ค.ศ. 1997–2004

โอบามาได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งรัฐอิลลินอยส์ใน ค.ศ. 1996 แทนที่ตำแหน่งของวุฒิสมาชิก *อดิซ กราบเดโซ* จากเขตปกครองที่ 13 เมื่อได้รับเลือกตั้งแล้ว โอบามาก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้สนับสนุนพรรคการเมืองทั้ง 2 พรรคใหญ่ให้มีการปฏิรูปกฎหมายจริยธรรมและสุขภาพ^[33] เขาสนับสนุนกฎหมายบรรจุเรื่องการเพิ่มเครดิตภาษีให้แก่แรงงานผู้มีรายได้ต่ำ เจริจาเรื่องการปฏิรูปสังคมสงเคราะห์ และเพิ่มเงินสมทบสำหรับการดูแลเด็กเล็ก^[34] ใน ค.ศ. 2001 เป็นประธานร่วมในเรื่องของกฎหมายว่าด้วยการปกครอง เขาสนับสนุนกฎระเบียบที่เสนอโดยผู้ว่าการรัฐไรอัน (Ryan) เพื่อควบคุมเงินกู้ใช้จ่ายระหว่างเงิน และการให้จำนองที่เอาเปรียบ เพื่อลดปัญห่าบ้านถูกยึด^[35]

ต่อมา โอบามาได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งรัฐอิลลินอยส์อีกครั้งใน ค.ศ. 1998^[36] และอีกครั้งหนึ่งใน ค.ศ. 2002 ส่วนใน ค.ศ. 2000 นั้น เขาแพ้การเลือกตั้งแบบไพรเมารีเพื่อชิงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐต่อ *บอบบี้ รัส* เจ้าของตำแหน่งคนเก่าด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น 2 ต่อ 1^[37]^[38]

ในเดือนมกราคม ค.ศ. 2003 โอบามาได้เป็นประธานคณะกรรมการบริการสุขภาพและมนุษย์แห่งสมาชิกวุฒิสภาแห่งรัฐอิลลินอยส์ ซึ่งตอนนั้น พรรคเดโมแครต ได้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำประเทศอีกครั้ง^[39] หลังจากต้องตกเป็นรองอยู่นานนับทศวรรษ^[40] ในระหว่างการเลือกตั้งทั่วไปใน ค.ศ. 2004 เพื่อหาวุฒิสมาชิกสหรัฐนั้น ตัวจากแทนตำรวจได้ให้เครดิตกับโอบามาอย่างมาก ในกรณีที่เขาเป็นผู้ริเริ่มให้มีการปฏิรูปกฎหมายการประหารชีวิต^[41] โอบามาจึงลาออกจากสมาชิกวุฒิสภาแห่งรัฐอิลลินอยส์ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2004 และได้ริมหาเสียงเพื่อรับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐ^[42] จนกระทั่งใน ค.ศ. 2004 เขาก็ได้รับเลือกให้เป็นวุฒิสมาชิกของสหรัฐ^[43]

เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ค.ศ. 2004

กลาง ค.ศ. 2002 โอบามาเริ่มคิดถึงเรื่องการเป็นสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐ หลังจากที่ถูก เดวิด คอปเปอร์ฟิลด์ มาเป็นที่ปรึกษาทางกลยุทธ์ทางการเมือง โอบามาจึงได้ประกาศเสนอตัวเข้าชิงตำแหน่งในเดือนมกราคม ค.ศ. 2003^[44] ก็เป็นการเปิดโอกาสกว้างให้แก่ผู้สมัครจากทั้งพรรคเดโมแครตและพรรคริพับลิกันได้เข้ามาหาเสียงเพื่อชิงตำแหน่งนี้ซึ่งมีผู้สมัครรวม 15 คน^[45] การเสนอตัวเข้าชิงตำแหน่งของโอบามาได้รับแรงสนับสนุนจากแอกเชลรอดอย่างมากที่ช่วยหาเสียง ช่วยประชาสัมพันธ์โดยใช้ภาพจาก ฮาโรลด์ วอชิงตัน อดีตนายกเทศมนตรีเมืองชิคาโกที่ล่องลับไปแล้ว ตลอดจนการรับรองจากลูกสาวของพอล ชิมมอน นักการเมืองคนสำคัญของอเมริกาและอดีตวุฒิสมาชิกสหรัฐ ตัวแทนรัฐอิลลานอยส์^[46] ทำให้โอบามาได้รับคะแนนเสียงถึงร้อยละ 52 ในการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 2004 และยังนำคู่แข่งจากพรรคเดโมแครตด้วยตัวเองถึงร้อยละ 29 เลยทีเดียว^[47] จนกระทั่งได้เป็นตัวแทนของพรรคเดโมแครตเพื่อชิงชัยตำแหน่งอันทรงเกียรติแห่งรัฐอิลลินอยส์แห่งนี้

แต่ต่อมา คู่แข่งคนสำคัญของโอบามาคือ แจ็ค ไรอัน ผู้ชนะการเลือกตั้งแบบครั้งแรกจากพรรคริพับลิกัน ได้ประกาศถอนตัวจากการแข่งขันเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2004^[48]

เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2004 โอบามาได้กล่าวสุนทรพจน์สำคัญในการประชุมพรรคเดโมแครตระดับชาติประจำปี ค.ศ. 2004 ที่เมืองบอสตัน รัฐแมสซาชูเซตส์^[49] โอบามาเล่าถึงประสบการณ์ของผู้เป็นตาของเขาได้ผ่านประสบการณ์ในสงครามโลกครั้งที่ 2มาในฐานะทหารผ่านศึก และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากเคหะแห่งชาติ (New Deal's FHA) โครงการสำหรับทหารผ่านศึก (G.I. Bill) จากนั้นเขาได้กล่าวถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงลำดับความสำคัญของเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลสหรัฐ เขาได้ตั้งคำถามถึงการบริหารงานในช่วงสงครามอิรักของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช และเน้นในประเด็นหน้าที่ของอเมริกาที่พึงมีต่อทหารของประเทศ โอบามาได้ยกตัวอย่างประวัติศาสตร์อเมริกา ได้วิพากษ์วิจารณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ถือพวกอย่างหนัก และได้ขอร้องให้อเมริกันชนหันมาฝึกฝึความสามัคคีท่ามกลางความหลากหลาย โดยได้กล่าวสุนทรพจน์ไว้ว่า "ประเทศนี้ไม่มีอเมริกาเสรีนิยมกับอเมริกาอนุรักษ์นิยม มีเพียงประเทศสหรัฐ" ("There is not a liberal America and a conservative America; there's the United States of America.)^[50] สุนทรพจน์ส่วนนี้ ได้มีการเผยแพร่ทาง PBS, CNN, MSNBC, Fox News และ C-SPAN แก่ผู้ชม 9.1 ล้านคน ทำให้สถานะและภาพลักษณ์ทางการเมืองของโอบามาดีขึ้นมาก ทำให้เขาได้รับความนิยมขึ้นอย่างล้นหลาม ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐครั้งนี้^[51]

ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2004 เหลือเวลาอีกไม่ถึง 3 เดือนจะถึงวันเลือกตั้ง คีนู ลีฟ ได้เข้ามาเป็นตัวแทนจากพรรคริพับลิกันในการชิงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาแห่งรัฐอิลลินอยส์ แทนที่ ไรอัน ที่ได้ถอนตัวไปก่อนหน้านี้^[52] คีส์นั้นแต่เดิมมีบ้านอยู่ในรัฐแมริแลนด์ แต่เขาก็ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ในรัฐอิลลินอยส์เพื่อการเลือกตั้งครั้งนี้^[53] แต่สุดท้ายแล้ว ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2004 โอบามาได้รับคะแนนเสียงถึงร้อยละ 70 ขณะที่คีส์ได้คะแนนเสียงไปเพียงร้อยละ 27 เท่านั้น ชัยชนะอันท่วมท้นของโอบามาครั้งนี้ถือเป็นชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่ ที่มีความต่างของคะแนนมากที่สุด ในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งของรัฐอิลลินอยส์เลยทีเดียว^[54]

สมาชิกวุฒิสภา, ค.ศ. 2005–2008

โอบามาได้สาบานตนในฐานะเป็นสมาชิกวุฒิสภาเมื่อวันที่ 4 มกราคม ค.ศ. 2005^[55] เนื่องจากเป็นครั้งแรกที่เขาได้เข้ามาทำงานที่วอชิงตัน เขาจึงได้ตั้งคณะที่ปรึกษาที่มีความสามารถสูงมาช่วยเหลือการทำงาน ซึ่งจำนวนสมาชิกในคณะที่ปรึกษาของเขามีมากกว่าที่สมาชิกวุฒิสภาคนอื่น ๆ ต้องการเมื่อครั้งที่เขามารับตำแหน่งนี้ในสมัยแรก^[56] เขาว่าจ้างให้ ฟิท เริร์ช ผู้มีประสบการณ์ทางด้านการเมืองระดับชาติวัย 30 ปี และยังว่าจ้าง ทอม แดสเชิล อดีตหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของประธานวุฒิสภาแห่งพรรคเดโมแครตเข้ามาเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของเขาอีกด้วย นอกจากนี้ก็ว่าจ้าง คาเรน คอร์นบลูธ นักเศรษฐศาสตร์, โรเบิร์ต รูบิน อดีตรักษาการหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม ให้เป็นผู้อำนวยการฝ่ายนโยบาย^[57] โอบามาได้ให้ ซาแมนตา พาวเวอร์ ผู้นำด้านสิทธิมนุษยชนและการต่อต้านการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และแอนโทนี เลค กับ ชูซาน โรส อดีตเจ้าหน้าที่บริหารสมัยประธานาธิบดีคลินตัน ให้เป็นที่ปรึกษาด้านนโยบายต่างประเทศของเขาด้วย^[58]

ชื่อของโอบามาต้องจารึกไว้ในประวัติศาสตร์สมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐ เพราะเขาเป็นอเมริกันผิวสีคนที่ 5 ในประวัติศาสตร์ที่ได้เข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐ และเป็นคนที่ 3 ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน^[59] เขาเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพียงคนเดียวที่เป็นสมาชิกของ Congressional Black Caucus^[60] นิตยสาร *CQ Weekly* นิตยสารที่เป็นกลางของสหรัฐได้ยกย่องโอบามาว่าเป็น "นักประชาธิปไตยผู้ซื้อสัตย์" จากผลการวิเคราะห์การโหวตให้คะแนนเสียงสมาชิกวุฒิสภาทั่วประเทศใน ค.ศ. 2005–2007 และนิตยสาร *National Journal* ก็จัดว่าเขาเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่"มีความเป็นเสรีนิยมมากที่สุด" จากการโหวตใน ค.ศ. 2007^{[61][62]} แต่โอบามากลับรู้สึกสงสัยในวิธีการสำรวจเพื่อให้ได้ผลโหวตนี้ โดยตำหนิว่าการแบ่งการเมืองออกเป็นสองข้างระหว่าง"อนุรักษนิยม"กับ"เสรีนิยม" เป็นการแบ่งที่ไม่ถูกต้อง และจะทำให้เกิดความลำเอียงในผลการสำรวจ ซึ่งก็ทำให้ผลโหวตออกมาไม่ตรงตามความจริงเท่าใดนัก^[63]

บารัก โอบามา ยื่นใบลาออกจากตำแหน่งวุฒิสมาชิกในวันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008 ก่อนที่จะเริ่มทำงานประธานาธิบดี^{[64][65]} เนื่องจากโอบามาดำรงวุฒิสมาชิกอยู่ก่อนแล้ว แต่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีอีกตำแหน่ง ทำให้ไม่มีเวลาในการประชุมรัฐสภาสหรัฐ เพื่อเป็นการไม่ให้เวลาการทำงานของตำแหน่งทั้งสองคาบเส้นกัน จึงต้องลาออกจากวุฒิสมาชิก ซึ่งปัญหาแบบนี้เคยมีมาแล้วในสมัยประธานาธิบดีวาร์เรน ฮาร์ดิง^[66]

ด้านนิติบัญญัติ

โอบามาลงคะแนนเห็นด้วยกับร่างกฎหมายนโยบายพลังงาน ค.ศ. 2005 เนื่องจากสอดคล้องกับความสนใจของเขา โอบามารับหน้าที่สำคัญในการผลักดันให้สมาชิกวุฒิสภา พัฒนาความปลอดภัยตามแนวชายแดนและการปฏิรูปการอพยพข้ามประเทศ ใน ค.ศ. 2005 นั้นเขาสันับสนุน "กฎหมายความปลอดภัยของอเมริกาและการอพยพอย่างมีระเบียบ" ที่ร่างขึ้นโดย จอห์น แมคเคน สมาชิกวุฒิสภา ตัวแทนรัฐแอริโซนา จากพรรคริพับลิกัน^[68] ต่อมาเขาได้เพิ่มข้อแก้ไขสามจุดลงใน "กฎหมายปฏิรูปการอพยพทั่วไป" ซึ่งผ่านการเห็นชอบจากที่ประชุมวุฒิสภาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2006 แต่ไม่ได้รับเสียงข้างมากในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร^[69] ในเดือนกันยายน ปี 2006 นั้นโอบามาสันับสนุนร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ กฎหมายป้องกันความปลอดภัย ซึ่งมีโครงสร้างเกี่ยวข้องกับการป้องกันประเทศและพัฒนาความปลอดภัยอื่น ๆ ตามแนวชายแดนสหรัฐ-เม็กซิโก^[70] ประธานาธิบดีบุชได้ลงนามรับรองร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 2006 โดยกล่าวว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นก้าวกระโดดสำคัญในการปฏิรูปการอพยพข้ามแดนเข้าสู่สหรัฐ



ทอม โคเบิร์นและโอบามาขณะกำลังพูดคุยเรื่อง "กฎหมายความโปร่งใสโคเบิร์น-โอบามา" (Coburn-Obama Transparency Act)^[67]



โอบามาและริชาร์ด ลูการ์ ไปเยือนกองทัพรัสเซียที่ถอดถอนซีปนาว่าวออก^[71]

ต่อมา โอบามาได้จับมือกับ ริชาร์ด ลูการ์ วุฒิสมาชิกแห่งรัฐอินเดียนาจากพรรคริพับลิกัน และ ทอม โคเบิร์น จากโอกลาโฮมา หรือที่รู้จักกันดีในชื่อ "ลูการ์-โอบามา" ที่ประสบความสำเร็จในเรื่องการลดอาวุธสงคราม^[72] และกฎหมาย "โคเบิร์น-โอบามา" ที่นำมาซึ่งการก่อตั้งเว็บไซต์ www.USAspending.gov ซึ่งเป็นเว็บไซต์เปิดในเดือนธันวาคม ปี 2007 และควบคุมโดยสำนักงานบริหารและงบประมาณ^[73] หลังจากที่เขาวิลลิสรอยส์เริ่มไม่พอใจในเสียที่เป็นผลมาจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในบริเวณใกล้เคียง โอบามาจึงได้สนับสนุนให้มีการตรากฎหมายบังคับให้เจ้าของโรงงานแจ้งให้แก่ทางรัฐและทางการของท้องถิ่นทันทีที่มีการรั่วไหลของกัมมันตภาพรังสี^[74] แต่ร่างกฎหมายที่ผ่านไปแล้วกลับถูกต่อต้านอย่างหนัก อย่างไรก็ตาม ในเวลาต่อมาก็ได้มีการนำกฎหมายนี้มาพิจารณาอีกครั้ง^[75] ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2006 ประธานาธิบดีบุชได้นำกฎหมายนี้ไปปรับใช้เป็น "กฎหมายเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย และส่งเสริมประชาธิปไตยแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยแห่งคองโก" นับว่าเป็นผลงานด้านนิติบัญญัติชิ้นแรกของโอบามาที่มีบทบาทในระดับประเทศ^[76]

ในเดือนมกราคม ค.ศ. 2007 โอบามาและวุฒิสมาชิก Feingold เสนอ"กฎหมายเกี่ยวกับการรวมกลุ่มเป็นบริษัทการผลิตเครื่องบินไอพ่น (jet)" เป็นกฎหมายที่เปิดเผยและน่าเชื่อถือ โดยลงนามเป็นกฎหมายเมื่อเดือน[[กันยายน 2007^[77] โอบามาเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการหลอกลวง, การป้องกันการข่มขู่ผู้ปลงคะแนนเสียง งบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับการทุจริตในการเลือกตั้งทั่วไปของรัฐบาลกลาง^[78] เขายังเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการลดการทำสงครามอิรัก^[79]

ต่อมาปลาย ค.ศ. 2007 โอบามาสันับสนุนให้แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจในการป้องกันประเทศ โดยเพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้แก่บุคคลที่มีชื่อเสียงเมื่อเกิดเหตุจลาจล^[80] ซึ่งกฎหมายนี้ได้ผ่านการอนุมัติจากวุฒิสภาในช่วงฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 2008^[81] เขาได้สนับสนุนกฎหมายในการให้อำนาจต่อต้านอิหร่าน โดยได้รับการสนับสนุนจากการลดกองทุนบำนาญของรัฐ จากอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซของอิหร่าน และร่วมสนับสนุนการออกกฎหมายลดการเสี่ยงภัยจากการก่อการร้ายด้วยนิวเคลียร์^{[82][83]} โอบามายังได้สนับสนุนวุฒิสภาในการแก้ไขโปรแกรมของรัฐในการประกันสุขภาพของเด็ก โดยให้งานทำ 1 ปี สำหรับสมาชิกของครอบครัวทหารที่ได้รับบาดเจ็บจากสงคราม^[84]

คณะกรรมการด้านต่าง ๆ

บารัก โอบามาได้รับมอบหมายให้เป็น คณะกรรมการวุฒิสภาเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, สิ่งแวดล้อม, งานสาธารณะและกิจการทหารผ่านศึก ในช่วงเดือนธันวาคม ปี 2006^[85] ต่อมาเดือนมกราคม ค.ศ. 2007 เขาได้ออกจากการเป็นคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและงานสาธารณะ แล้วได้เป็นกรรมการดูแลเกี่ยวกับสาธารณสุข, การศึกษา, แรงงาน และเงินสงเคราะห์ผู้ที่ไม่มีบ้าน และสวัสดิการของรัฐ^[86] เขายังกลายเป็นประธานคณะกรรมการวุฒิสภายุโรปอีกด้วย^[87] ในงานนี้ โอบามาได้ปฏิบัติภารกิจในการไปดูงานที่ ทวีปยุโรปตะวันออก, ตะวันออกกลาง, เอเชียกลาง และแอฟริกา โอบามายังได้พบกับมะฮ์มูด อับบาส ก่อนที่เขาจะได้เป็นประธานาธิบดีปาเลสไตน์ และยังได้ประณามการทุจริตของรัฐบาลเคนยา ในการกล่าวสุนทรพจน์ที่มหาวิทยาลัยไนโรบี ประเทศเคนยา^[88]

การหาเสียงเพื่อรับเลือกตั้งประธานาธิบดี



โอบามาขณะอยู่บนเวทีพร้อมลูกสาวทั้งสอง ก่อนจะประกาศลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี ณ เมืองสปริงฟิลด์ รัฐอิลลินอยส์

ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2007 โอบามาได้ประกาศบนเวทีหน้าอาคาร Old State Capitol ในนครสปริงฟิลด์ รัฐอิลลินอยส์ว่าเขาจะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสหรัฐใน[[การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ ค.ศ. 2008^[89] โอบามาเลือกสถานที่นี้เพราะเป็นที่ซึ่งอดีตประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์นกล่าวปราศรัย House Divided เมื่อ ค.ศ. 1858^[90] และอ้างถึงคำปราศรัยของลินคอล์นในการที่จะรวมประเทศที่แตกแยกให้เป็นหนึ่งเดียว^[91]^[92] ก่อนหน้าที่โอบามาจะประกาศต่อหน้าสาธารณชนหนึ่งสัปดาห์นั้น

โอบามาได้เรียกร้องให้ยุติการหาเสียงแบบโจมตีคู่แข่ง (negative campaigning)^[93] โอบามาได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการยุติสงครามอิรัก พลังงาน และการประกันชีวิตแบบสากล^[94] ซึ่งเขาได้นำมาเป็นประเด็นหลักในการหาเสียงซึ่งชี้ตำแหน่งตัวแทนพรรคครั้งนี้ ปรากฏว่า เขาได้รับความนิยมจากคนรุ่นใหม่ที่ต้องการความเปลี่ยนแปลง และกลุ่มชาวอเมริกันผิวดำ หลังจากการเลือกตั้งครั้งแรกเสร็จสิ้นลง

ระหว่างการเลือกตั้งครั้งแรกกับการเลือกตั้งทั่วไป โอบามาได้จัดเตรียมบันทึกเอาไว้อย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณการบริจาค.^[95]^[96]^[97] ในวันที่ 19 มิถุนายน โอบามากลายเป็นคนแรกผู้สมัครชิงตำแหน่ง

ประธานาธิบดีคนแรกที่ปฏิเสธในเรื่องของการคลังสาธารณะ ในการเลือกตั้งทั่วไปตั้งแต่ระบบสร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1976^[98]

ช่วงเดือนมกราคม ค.ศ. 2008 ในการเลือกตั้งเพื่อชิงตำแหน่งตัวแทนพรรคเดโมแครตเพื่อไปชิงตำแหน่งประธานาธิบดีต่อไปนั้น โอบามาต้องเจอคู่แข่งคนสำคัญคือ ฮิลลารี คลินตัน ซึ่งช่วงแรกต่างคนก็ต่างเอาชนะกันในแต่ละรัฐ^[99]^[100]^[101]^[102] ในวันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 2008 ทางคณะกรรมการพรรคเดโมแครตแห่งชาติ(DNC) ได้พิจารณาคะแนนโหวตที่รัฐมิชิแกนและฟลอริดาที่กำลังมีความขัดแย้งกันอยู่ อย่างไรก็ตามผลการโหวตครั้งสุดท้ายปรากฏว่าโอบามามีคะแนนนำ^[103] ในวันที่ 3 มิถุนายน โอบามาจึงได้เป็นตัวแทนพรรคเดโมแครตไปชิงตำแหน่งประธานาธิบดี^[104]^[105] และในวันเดียวกันนั้น เขาได้แถลงการณ์ถึงชัยชนะที่เซนต์ พอล รัฐมินนิโซตา หลังจากนั้น ฮิลลารี คลินตัน จึงได้ยุติบทบาทในการหาเสียงทั้งหมด แล้วหันมาสนับสนุนโอบามาในวันที่ 7 กรกฎาคม^[106] เพื่อที่จะได้ไปเจอกับจอห์น แมคเคน ผู้ทำชิงตำแหน่งประธานาธิบดีจากพรรคริพับลิกันต่อไป



โอบามากล่าวสุนทรพจน์ประกาศชัยชนะของเขา

วันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 2008 โอบามาได้เลือกโจ ไบเดน จากรัฐเดลาแวร์ ให้เป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งรองประธานาธิบดีในนามพรรคเดโมแครต^[107]

ที่ศูนย์ประชุมใหญ่พรรคเดโมแครต ฮิลลารี คลินตัน อดีตคู่แข่งภายในพรรคของโอบามาได้กล่าวสุนทรพจน์สนับสนุนโอบามา ให้เป็นตัวแทนจากพรรคเดโมแครต เพื่อไปต่อสู้กับพรรคริพับลิกันอย่างเป็นทางการ^[108]^[109] ต่อมาในวันที่ 28 สิงหาคม โอบามากล่าวสุนทรพจน์ท่ามกลางผู้สนับสนุนราว 84,000 คน และผู้ที่ดูทางโทรทัศน์อีก 38 ล้านคน และในระหว่างการกล่าวสุนทรพจน์นั้น โอบามาได้รับการยอมรับให้เป็นตัวแทนพรรคลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการ และยังนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายของเขาต่อไป^[110]^[111]

ภายหลังจากการได้วาที่ โอบามาได้รับชัยชนะจากโพลต่าง ๆ เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008 ยายของเขา แมดาลีน ดันแฮม เสียชีวิตจากโรคมะเร็งในอายุ 86 ปี แต่เขาเพิ่งทราบข่าวในวันถัดมาคือวันที่ 3 พฤศจิกายน ก่อนการเลือกตั้งเพียงวันเดียว^[112]^[113]

ระหว่างที่จอห์น แมคเคนเป็นตัวแทนจากพรรคริพับลิกันสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี มีการได้วาที่กันถึง 3 ครั้งระหว่างโอบามากับแมคเคนในเดือนกันยายนและเดือนตุลาคม ค.ศ. 2008^[114]^[115] สำหรับผลการเลือกตั้งในเดือนพฤศจิกายนปีเดียวกันนั้น เขาชนะการเลือกตั้งแบบป๊อปปูล่าไรโหวต 53% และ ชนะเลือกตั้งแบบอิเล็กทรอนิกส์โทรลโหวตอย่างท่วมท้น ต่อมาก็มีการจัดเฉลิมฉลองตามท้องถนนในหลายเมืองของสหรัฐและทั่วโลกภายหลังจากที่ทราบผลการเลือกตั้งทันที^[116]

ชัยชนะ

ในวันที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008 บาร์ก โอบามาชนะเลือกตั้งแบบอิเล็กทรอนิกส์โทรลโหวต 365 คะแนน ซึ่งจอห์น แมคเคนได้เพียงแค่ 173 คะแนน^[117] และกลายเป็นชาวแอฟริกันอเมริกันคนแรกที่ได้เป็นประธานาธิบดีของสหรัฐฯ^[118]^[119]^[120]^[121] เขาได้ประกาศชัยชนะต่อประชาชนหลายแสนคน ที่สนับสนุนให้เขาเป็นประธานาธิบดีที่แกรนด์ปาร์ค ชิคาโกว่า "การเปลี่ยนแปลงได้มาถึงอเมริกาแล้ว" ("change has come to America").^[122]



บาร์ก โอบามา พบปะกับจอร์จ ดับเบิลยู บุช ในห้องทำงานรูปไข่ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ในวันที่ 8 มกราคม ค.ศ. 2009 ในการประชุมร่วมกันของสมาชิกจากสองสภาของรัฐสภาสหรัฐ ได้รับรองพลีเล็กทอรัลโหวต ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ ค.ศ. 2008 โดยใช้การนับจำนวนคะแนนเสียงที่โหวตให้ บาร์ก โอบามาได้รับการประกาศให้เป็นประธานาธิบดีโดยมีโจ ไบเดน เป็นรองประธานาธิบดี^[123]

การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ส่งพระราชสาส์นแสดงความยินดีกับโอบามา ที่จะเข้ารับตำแหน่งในเวลาเที่ยงคืนตามเวลาประเทศไทย โดยทรงได้อ่านวยพรให้ประสบความสำเร็จเพื่อความเจริญก้าวหน้าของประชาชน และความเจริญยิ่งขึ้นของสหรัฐ

วันแรกที่เข้ารับตำแหน่ง

โอบามาเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2009 โจ ไบเดน เป็นรองประธานาธิบดี หลังจากทำงานได้เพียงไม่กี่วัน เขาได้ออกคำสั่ง (Executive Order) และออกเอกสารบันทึกความเข้าใจประธานาธิบดี (Presidential Memorandum) บัญชาการกองทัพสหรัฐฯ โดยตรงเพื่อพัฒนาแผนการถอนกำลังทหารออกจากอิรัก,^[124] และออกคำสั่งให้ปิดค่ายกักขังนักโทษกวนตานาโมทันทีและให้แล้วเสร็จไม่เกินเดือนมกราคม ค.ศ. 2010^[125] ยิ่งไปกว่านั้น โอบามายังได้ปรับปรุงการเก็บรักษาข้อมูลลับของประธานาธิบดี^[126] และปรับเปลี่ยนวิธีนำเสนอข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ ภายใต้รัับบัญญัติข้อมูลข่าวสารสหรัฐ (Freedom of Information Act).^[127] และดำเนินนโยบายสนับสนุนการทำแท้ง^[128]

นโยบายในประเทศ

วันที่ 29 มกราคม ค.ศ. 2009 โอบามาลงนามในกฎหมาย “ลิลลี่ เลดเบทเทอร์ แฟร์ เพย์” (The Lilly Ledbetter Fair Pay Act) ซึ่งยกเลิกคำตัดสินของศาลในคดีที่ ลิลลี่ เลดเบทเทอร์ ฟ็อง บริษัท กูดเยียร์ ไทร์ แอนด์ รับเบอร์ โค. (Goodyear Tire & Rubber Co.) และช่วยให้การเก็บเอกสารแยกแยะคดีฟ้องร้องในเรื่องการจ้างงานให้สะดวกยิ่งขึ้น^[129] 5 วันต่อมา เขาลงนามในระเบียบวาระประกันสุขภาพเด็ก (SCHIP) ทำให้เด็กอีกจำนวน 4 ล้านคนในปัจจุบันได้รับการประกันสุขภาพโดยทั่วถึงกัน^[130]

ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2009 โอบามายกเลิกนโยบายสมัยประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช ที่กีดขวางไม่ให้งบจากรัฐบาลกลางมาใช้เป็นทุนสำหรับงานวิจัยสเต็มเซลล์ (Stem cells) แม้ว่าจะมีผู้วิจัยบางคนออกมาโต้แย้งในเรื่องนี้ เขาแถลงออกไปว่า "เรื่องวิทยาศาสตร์กับเรื่องศีลธรรมเป็นคนละเรื่องกัน...เรามีมนุษยธรรมและคุณธรรมที่จะติดตามงานวิจัยนี้โดยรับผิดชอบ" และให้คำมั่นสัญญาว่าจะพัฒนานโยบายนี้ให้สมบูรณ์^[131]

วันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 2009 โอบามาเสนอชื่อ โซเนีย โซโตเมเยอร์ เป็นผู้พิพากษาศาลสูงสุดสหรัฐแทนที่ เดวิด ซูเตอร์ ที่ลาออกไป โซโตเมเยอร์ได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 2009 ด้วยจำนวนเสียง 68-31^[132] เธอกลายเป็นชาวสเปนคนแรกที่ได้เป็นผู้พิพากษาศาลสูงสุด เธอเข้าร่วมกับรูธ เบเดอร์ จินส์เบิร์ก หนึ่งในจำนวนผู้หญิง 2 คนและเป็นผู้หญิงคนที่ 3 ที่เป็นผู้พิพากษาลดอดมา^[133]

วันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 2009 รัฐบาลโอบามาประกาศข้อบังคับเรื่องพลังงานพืช, โรงงานและโรงกลั่นน้ำมันให้จำกัดมลภาวะเรือนกระจกเพื่อช่วยลดปรากฏการณ์โลกร้อน^{[134][135][136]}

การจัดการเศรษฐกิจ

วันที่ 17 มกราคม ค.ศ. 2009 โอบามาลงนามในแผนกระตุ้นเศรษฐกิจสหรัฐฯ 787 พันล้านดอลลาร์สหรัฐเป็นกฎหมาย เพื่อช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลก^[137] กฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมถึงการใช้จ่ายจากส่วนกลางสำหรับประกันสุขภาพ, สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน, การศึกษา, ภาษีต่าง ๆ และสิ่งช้กุงอื่น ๆ และช่วยเหลือไปที่ปัจเจกบุคคลโดยตรง^[138] ซึ่งกระจายไปตลอดหลายปี

ในเดือนมีนาคม ทีโมธี ไกธเนอร์ รมว.คลังสหรัฐฯ ได้ก้าวล้ำไปอีกขั้นหนึ่งในการจัดการกับวิกฤตการณ์การเงิน รวมไปถึงการนำเสนอกองทุนการลงทุนของภาครัฐและเอกชน หรือ Public-Private Investment Program (PPIP) เพื่อซื้อคืนหนี้เสีย (Legacy Assets) จากสถาบันการเงิน วันที่ 23 มีนาคม หนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ บันทึกไว้ว่า "ผู้ลงทุนมีปฏิกิริยาที่ปดียนดีอย่างเหลือล้นกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ขนาดใหญ่ที่ถีบตัวสูงขึ้นเช่นเดียวกับตลาดเปิด"^[139]

โอบามาเข้าแทรกแซงวิกฤตการณ์อุตสาหกรรมยานยนต์^[140] ในเดือนมีนาคม ต่อสัญญาเงินกู้ให้แก่บริษัทเจเนรัลมอเตอร์ และ ไครสเลอร์ คอร์ปอเรชัน เพื่อให้ดำเนินกิจการเป็นไปอย่างต่อเนื่องในขณะที่มีการวางนโยบายใหม่ ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมาทำเนียบขาวจัดให้ทั้งสองบริษัทอยู่ในสถานะล้มละลาย รวมไปถึงการขายกิจการของไครสเลอร์ให้แก่ไฟต์^[141] และการปรับปรุงของบริษัทเจเนรัลมอเตอร์เป็นการให้ผลประโยชน์ชั่วคราวที่ยึดธรรมเนียมต่อรัฐบาลสหรัฐ 60% รัฐบาลแคนดาร์ับภาระ 12%^[142] ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2009 ความก้าวหน้าของตัวกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นไปอย่างไม่เพียงพอ โอบามาเรียกร้องให้รัฐบาลรีเบแรงลงทุน^[143] เขาลงนามเป็นกฎหมายใน Cash For Clunkers หรือที่รู้จักกันในชื่อ CARS-Car Allowance Rebate System มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายสมบูรณ์ เป็นการกระตุ้นตลาดรถยนต์สหรัฐ และเพิ่มความสนใจให้แก่อเมริกันในการหันมาเปลี่ยนรถยนต์ใหม่ซึ่งมีอัตรา ความสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงลดลง และมีระดับการสร้างมลพิษในอากาศน้อยกว่ารถยนต์รุ่นเก่า ๆ และแคมเปญสิ้นสุดไปเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม ค.ศ. 2009^{[144][145]}

ปฏิรูประบบประกันสุขภาพ

โอบามาเรียกร้องให้รัฐรัฐสภาสหรัฐผ่านกฎหมายปฏิรูประบบประกันสุขภาพ ซึ่งเป็นสัญญารณรงค์เรื่องหลัก และเป็นเป้าหมายสูงสุดของนิติบัญญัติ^[146] เขาได้เสนอการขยายการดูแลสุขภาพซึ่งจะครอบคลุมถึงผู้ที่ไม่ได้ทำประกันเอาไว้ด้วย ข้อเสนอของเขานี้จะใช้บ 900 พันล้านดอลลาร์ครอบคลุมถึง 10 ปีและรวมไปถึงแผนประกันภัยของรัฐบาลเพื่อที่จะแข่งขันกับภาคเอกชน มันอาจจะทำให้เกิดสิ่งผิดกฎหมายกับผู้ที่ทำประกันภัย ทำให้เกิดการปฏิเสธการรักษาของพวกที่ไม่สบายก่อนหน้านี้ และต้องการให้ครอบคลุมถึงสุขภาพของชาวอเมริกันทุกคน แผนการนี้ยังได้รวมถึงการตัดค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ และภาษีของบริษัทประกันภัยซึ่งเสนอแผนการต่าง ๆ ที่มีค่าใช้จ่ายสูง^{[147][148]}

วันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 2009 ผู้นำรัฐสภาจากพรรคเดโมแครต นำเสนอแผนการปรับปรุงระบบประกันสุขภาพสหรัฐจำนวน 1,017 หน้าซึ่งโอบามาต้องการให้รัฐรัฐสภาสหรัฐอนุมัติภายในสิ้นปี ค.ศ. 2009^[146] หลังจากที่มีการอภิปรายทางสาธารณะอย่างมากในระหว่างการประชุมรัฐสภาช่วงฤดูร้อน ค.ศ. 2009 โอบามาประกาศแถลงการณ์ของสภาเมื่อวันที่ 9 กันยายน เขาพูดในสภาว่ากังวลในเรื่องของข้อเสนอของรัฐบาลของเขา^[149]

วันที่ 7 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009 สภาล่างผ่านร่างกฎหมายประกันสุขภาพ^{[150][151]} ต่อมาวันที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 2009 สภาสูงผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วยคะแนนโหวต 60-39^[152] วันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 2010 ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากสภาสูงในเดือนธันวาคม และจากสภาล่างด้วยคะแนนโหวต 219 ถึง 212^[153] โอบามาลงนามในร่างกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 2010^[154]

ตำแหน่งทางการเมือง

แบบแผนหรือทฤษฎีของนักการเมืองใช้สำหรับการวัดความคิดที่เป็นไปได้ คือการเปรียบเทียบคะแนนนิยมประจำปีของ องค์กรวัดคะแนนนิยมจากชาวอเมริกันผู้นิยมประชาธิปไตย (ADA) กับสมาพันธ์ชาวอเมริกันที่เป็นกลุ่มอนุรักษ์นิยม หรือพวกที่ชอบประเพณีเก่า ๆ ล้าสมัย (ACU)^[155] การอยู่ในรัฐสภาสหรัฐหลายปี โอบามาได้มีค่าเฉลี่ยคะแนนนิยมอยู่ที่ 7.67% (สำรวจโดย ACU)^[156] และจากการสำรวจโดย ADA เขาได้คะแนนนิยม 90%^[157]

บารัก โอบามา มีนโยบายที่ตรงข้ามกับนโยบายของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช เกี่ยวกับอิรัก^[158] ซึ่งในวันที่ 2 ตุลาคม 2002 ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช และรัฐรัฐสภาสหรัฐสหรัฐ ได้ลงมติเห็นชอบร่วมกันในการที่สงครามอิรัก โอบามาได้พูดรณรงค์ต่อต้านการทำสงครามอิรักที่ Federal Plaza ในชิคาโกเป็นครั้งแรก^[159] และเขายังได้กล่าวปราศรัยต่อต้านในเรื่องนี้มาโดยตลอด^[160]โอบามาอ่านแถลงการณ์ครั้งยิ่งใหญ่เป็นครั้งแรก ในเรื่องของการประท้วงต่อต้านการทำสงครามอิรัก ที่ Kluczynski Federal Building, Chicago^[161] เขาพูดโจมตีอย่างรุนแรง^{[162][163]} ในวันที่ 16 มีนาคม 2003 ประธานาธิบดีบุชได้ยื่นคำขาดให้ซัดดัม ฮุสเซนออกจากอิรักภายใน 48 ชั่วโมง ก่อนที่สหรัฐจะรุกรานอิรัก^[164] โอบามากล่าวถึงการรณรงค์ต่อต้านการทำสงครามอิรัก และได้ออกสื่อมวลชนว่า "ยังไม่สายเกินไปที่จะยุติสงคราม"^[165] ถึงแม้ว่าเขาได้ประกาศมาก่อนหน้านั้นแล้วว่าเขาจะถอดกำลังทหารออกจากอิรักทั้งหมดภายในเวลา 16 เดือนหลังจากที่เขาเป็นประธานาธิบดี หลังจากที่เขาชนะในครั้งแรกนั้น เขากล่าวว่าเขาจะทำตามที่สัญญาไว้^[166]



โอบามาลงนามในกฎหมายให้ความคุ้มครองผู้ป่วยและคำรักษาพยาบาลที่ประชาชนสามารถจ่ายได้ เมื่อวันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 2010

โอบามาได้แจ้งว่า ถ้าหากเขาได้รับเลือกตั้ง เขาจะออกกฎหมายตัดงบประมาณประมาณ 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 352,900 ล้านบาท เพื่อหยุดการลงทุนซื้ออาวุธที่พิสูจน์ไม่ได้ ในระบบการป้องกันประเทศ, ลดการพัฒนากระบวนการรบหรือการต่อสู้ และมุ่งทำงานเพื่อกำจัดอาวุธนิวเคลียร์ทั้งหมด โดยเริ่มจากการลดการส่งสนนิวเคลียร์ในปัจจุบันของสหรัฐลง ออกกฎหมายห้ามไปทั่วโลกในการผลิตวัตถุระเบิดในการผลิตอาวุธ และหาทางเจรจาตกลงกับรัสเซียที่จะขจัด ICBMs ออกไปจากสถานะเตือนภัยหรือต้องระวังสูงสุด^[167]



โอบามาพูดในที่ชุมนุมที่คอนเวย์ รัฐเซาท์แคโรไลนา^[168]

โลก การกล่าวว่า "เราไม่สามารถล่าถอยจากโลกและพยายามฆ่าผู้เข้าศึกเพื่อให้ยอมจำนน" โอบามาได้ปราศรัยต่อหน้าประชาชนอเมริกันว่า "นำโลกโดยการกระทำเป็นตัวอย่าง"^[177]

เดือนเมษายน ค.ศ. 2005 ในงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจ เขาได้พูดสนับสนุนนโยบายสวัสดิการสังคมเพื่อการค้าใหม่ ของประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี. โรสเวลต์ และคัดค้านข้อเสนอจากทางพรรคริพับลิกัน ที่จะจัดตั้งบัญชีส่วนบุคคลเพื่อสวัสดิการสังคม^[178] ภายหลังจากคว้นหลวงพายุเฮอริเคนแคทรีนา โอบามาพูดต่อด้านรัฐบาลว่า ไม่ต่างอะไรกับการแบ่งแยกกระต่ายการเติบโตทางเศรษฐกิจ และยังเรียกร้องไปยังพรรคการเมือง ให้มีการรื้อฟื้นเครือข่ายความปลอดภัยเพื่อคนจน^[179] ก่อนที่จะมีการณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีนั้น เขาได้กล่าวไว้ว่าเขาสนับสนุนการดูแลสุขภาพในสหรัฐ^[180] เขาได้เสนอการให้รางวัลแก่ครูจากการสอนหนังสือ ตามระบบที่มีการให้สิ่งตอบแทนที่สืบทอดกันมาเป็นประเพณี สร้างความมั่นใจให้แก่สหภาพครูว่า การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นในกระบวนการซื้อข้อตกลงระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างเกี่ยวกับค่าจ้างชั่วโมงทำงาน^[181]

ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2007 โอบามากล่าวโทษกลุ่มที่มีผลประโยชน์ที่หลบเลี่ยงการจัดเก็บภาษี^[182] ในแผนการของโอบามาจะไม่มีการเก็บภาษีจากพลเมืองอาวุโส ที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 ดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 1,764,500 บาท ต่อปี แต่เพิ่มการเก็บภาษีสำหรับผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 250,000 ดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 8,822,500 บาท ต่อปี แจกเงินคืนที่ได้ออกมาและเงินปันผลจากการตัดภาษี จัดการบริษัทที่ใช้ช่องโหว่ทางกฎหมายเกี่ยวกับภาษีในการโกงภาษี^[183] ยกเลิกรายได้ที่ต่อ ยอดมาจากภาษีที่ใช้รักษาความปลอดภัยในสังคม ควบคุมภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในต่างประเทศ และการเพิ่มภาษีรายได้ให้เด่นชัด ซึ่งได้ส่งกลับไปที่ก่อนที่จะมีการเพิ่มค่าจ้าง และข้อมูลทางธนาคาร แล้วจึงจะรวบรวมโดยหน่วยงานบริการรายได้ภายใน (IRS)^[184] การประกาศนโยบายวางแผนพลังงานในการหาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีในเดือน[ตุลาคม ค.ศ. 2007 โอบามาเสนอขีดจำกัดเกี่ยวกับระบบการขายทอดตลาดเพื่อที่จะจำกัดการแพร่กระจายของคาร์บอน และโปรแกรมการลงทุน 10 ปี ในแหล่งพลังงานใหม่ เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันของสหรัฐ^[185] โอบามาเสนอว่าสินเชื่่อมลภาวะจะต้องขายทอดตลาด ไม่มีการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทน้ำมันและแก๊ส และการใช้จ่ายภาษีอากรตลอดจนไปถึงเรื่องของการพัฒนาและค่าใช้จ่ายการขนส่งทางเศรษฐกิจ^[186]

โอบามาได้กระตุ้นพรรคเดโมแครตให้เข้าถึงกลุ่มนิยายโปรเตสแตนต์ และผู้นับถือศาสนาอื่น ๆ ให้ได้^[187] ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2006 เขาได้ร่วมกับวุฒิสมาชิก แซม บราวน์แบ็ก ในองค์กรช่วยเหลือโรคเอดส์โลก (Global Summit on AIDS and the Church) ซึ่งก่อตั้งโดย Kay and Rick Warren^[188] ในช่วงที่เขาทำงานอยู่กับ Warren และ บราวน์แบ็กนั้น โอบามาได้ทดสอบเกี่ยวกับเชื้อเอดส์ ตามที่เขาได้ทำในประเทศเคนยาอย่างน้อย 4 เดือน^[189] ก่อนหน้านั้นได้กระตุ้นในสาธารณชนอื่น ๆ ทำเช่นเดียวกันและไม่ใช่เรื่องที่อายแต่อย่างใด^[190] ก่อนการประชุมได้มีกลุ่มต่อต้านการทำแท้ง 18 คน ยื่นจดหมายเปิดผนึกเกี่ยวกับสิ่งที่โอบามาสนับสนุนการทำแท้งอย่างถูกกฎหมาย ในจดหมายมีเนื้อหาว่า "เราต่อต้าน Rick Warren อย่างรุนแรงในการตัดสินใจที่ไม่ได้สนใจเกี่ยวกับจุดยืนของการตายอย่างชัดเจนของวุฒิสมาชิกโอบามา และเชิญเขาที่โบสถ์ Saddle Back" ในการกล่าวกับสมาชิกของนิยายคริสต์กว่า 8,000 คนในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2007 โอบามาขึ้นชื่อว่าเป็น"ผู้นำของชาวคริสเตียนที่จะกระตือรือร้นเป็นผู้แบ่งแยกเรา"^[191]

ชีวิตส่วนตัวและครอบครัว

โอบามา ได้พบกับ มิเชล โรบินสัน ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1989 ขณะที่เขื่อนักศึกษาฝึกงานอยู่ในช่วงซัมเมอร์ที่บริษัทกฎหมาย Sidley Austin ในเมืองชิคาโก^[192] หลังจากนั้นโรบินสันก็ได้เข้าทำงานที่บริษัทนั้นในตำแหน่งที่ปรึกษาของโอบามาเป็นระยะเวลา 3 เดือน โรบินสันได้คบหาสมาคมแบบกลุ่มกับโอบามา แต่กลับปฏิเสธการขอเดทครั้งแรกจากโอบามา^[193] ต่อมา พวกเขาออกเดทกันในซัมเมอร์นั้น และเป็นแฟนกัน ใน ค.ศ. 1991 จนกระทั่งแต่งงานในวันที่ 3 ตุลาคม ค.ศ. 1992^[194] ทั้งคู่มีลูกสาวด้วยกัน 2 คนคือ มาเลีย แอน (เกิดเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1998^[195]) และ นาตาชา ("ชาชา", เกิดปี 2001)^[196] ในชิคาโก ครอบครัวโอบามาได้ส่งลูกสาวทั้ง 2 คนไปเรียนที่ University of Chicago Laboratory Schools และเริ่มต้นใช้ชีวิตที่อ็อกซิงตัน ดี.ซี. หลังจากนั้นก็ส่งไปเรียนต่อที่ Sidwell Friends School^[197]

ในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น เพื่อนร่วมสถาบันแทนที่จะเรียกชื่อของเขาว่าบารัค แต่กลับตั้งฉายาให้เขาใหม่ว่า "แบร์รี่" (Barry) ที่แปลว่าคนผิวดำ ทำให้เขารู้สึกแปลกแยกพอสมควร^[198]

ประโยชน์จากการขายหนังสือทำให้ครอบครัวของโอบามาย้ายจาก Hyde Park ไปยังคอนโดมิเนียมในชิคาโก ย่านเคนวูด (Kenwood) มูลค่า 1.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเป็นสถานที่พักอาศัยของพวกเขาจนถึงปัจจุบัน^[199] การซื้อขายบ้านให้โอบามาเกิดขึ้นโดยภรรยาผู้บุกเบิกและเพื่อนของเขาคือ Tony Rezko ได้ดึงดูดความสนใจจากสื่อ เนื่องจากคำฟ้องร้องของ Rezko และตัดสินใจมีความคิด ในเรื่องของข้อกล่าวหาว่ามีการทุจริตทางการเมืองว่าไม่เกี่ยวข้องกับโอบามา^{[200][201]}

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2007 นิตยสาร Money ได้ประเมินทรัพย์สินของครอบครัวโอบามาที่ 1.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 45.87 ล้านบาท (การเทียบเงินในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551)^[202] ภาษีของพวกเขาใน ค.ศ. 2007 ซึ่งเห็นว่ารายได้ของครอบครัวนี้อยู่ที่ 4.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 148.21 ล้านบาท (การเทียบเงินในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551) เพิ่มขึ้นประมาณ 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ใน ค.ศ. 2006 และ 1.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 56.45 ล้านบาท (การเทียบเงินในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551) ในปี 2005 รายได้เกือบทั้งหมดมาจากการขายหนังสือของเขา^[203]



โอบามากำลังเล่นบาสเกตบอลกับทหารอเมริกันที่ประเทศบูตู ในปี 2006^[204]

ใน ค.ศ. 2006 โอบามาได้ให้สัมภาษณ์โดยเน้นจุดเด่นของความต่างกันของครอบครัวขนาดใหญ่ของเขาว่า "มิเชล จะบอกคุณว่าเมื่อเราอยู่ร่วมกันในวันคริสต์มาส หรือ วันขอบคุณพระเจ้า ซึ่งเสมือนเป็นสหประชาชาติขนาดเล็ก ๆ " เขาพูดว่า "ผมมีญาติซึ่งเหมือน เบอร์นี แมค และผมมีญาติซึ่งเหมือน มาร์กาเรต แทตเชอร์"^[205] โอบามามีญาติทางพ่อเขาซึ่งเป็นชาวเคนยา 7 คน โดย 6 คนยังมีชีวิตอยู่ และน้องสาวของต่างบิดาของเขา มายา ซูโตโร ซึ่งเกิดกับแม่ของโอบามา และสามีนคนที่สองที่เป็นชาวอินโดนีเซีย^[206] แม่ของโอบามามีมารดาเป็นชาวแคนซัส ชื่อ เมดาลีน ดันแฮม^[207]จนกระทั่งเสียชีวิตในวันที่ 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008 ก่อนที่จะมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ ค.ศ. 2008 เพียง 2 วัน^[208] ในหนังสือ *Dreams from My Father: A Story of Race and Inheritance* หรือในชื่อภาษาไทย *บาร์ก โอบามา ผมขีดชีวิตตัวเอง* อดีตชีวิตที่บอกเล่าเรื่องราวชีวิต ความคิด และมุมมองที่มีต่อเรื่องสีผิว โอบามามักจะบอกว่าเขาไม่ได้เขียนหนังสือเล่มนี้เพราะเป็นคนเด่นดัง แต่ต้องการบันทึกเรื่องราวของเชื้อชาติ และมรดกทางปัญหาที่สืบทอดจากบรรพบุรุษ สะท้อนความเหลื่อมล้ำในสังคม และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้ที่แสวงหาตัวตน โอบามามีครอบครัวทางมารดาเชื้อชาติอเมริกันและเป็นญาติห่าง ๆ กับเจฟเฟอร์สัน เดวิส ซึ่งเป็นประธานสมาพันธ์ภาคใต้ในระหว่างสงครามกลางเมืองอเมริกา^[209] ปู่ทวดและตาทวดของโอบามาต่อสู้ในสงครามโลกครั้งที่สอง พี่ชายของปู่ย่าตายายของโอบามาสังกัดกองพลที่ 89 ที่บุกไปยังค่าย Ohrdruf^[210] ซึ่งเป็นค่ายนาซีค่ายแรกที่ถูกกองทัพสหรัฐทำลาย^[211]



บาร์ก โอบามา กับ มิเชล โอบามา

โอบามาเล่นบาสเกตบอล เป็นสมาชิกในทีมนักบาสเกตบอลของมหาวิทยาลัย^[212] นอกจากนี้เขายังมีความพยายามในการเลิกสูบบุหรี่เป็นเวลาหลายครั้ง รวมไปถึงการเป็นแบบอย่างของสาธารณชนที่ดี และพยายามอย่างต่อนเองก่อนที่จะหาเสียงเพื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดี^[213] และประกาศว่าจะไม่สูบบุหรี่ในทำเนียบขาวเป็นอันขาด^[214]

โอบามาเป็นชาวคริสต์ซึ่งเป็นศาสนาที่เขานับถือเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ ในหนังสือ *The Audacity of Hope* หรือในชื่อภาษาไทย *กล้าหวัง กล้าเปลี่ยน* รวบรวมสุนทรพจน์และปาฐกถา และสะท้อนแนวคิดทางการเมืองที่จะนำอเมริกาไปสู่ความเปลี่ยนแปลง รวมถึงมุมมองในการจัดการปัญหาต่าง ๆ ทั้งความเหลื่อมล้ำในสังคม คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และการสร้างภาพลักษณ์ผู้นำที่เข้มแข็งในเวทีโลกให้แก่อเมริกา โอบามาได้เขียนว่า ไม่ได้ยกเลิกการนับถือศาสนาในครอบครัว เขาอธิบายเกี่ยวกับมารดาของเขาว่าเป็นผู้ไม่ปฏิบัติตามทั้งนิกายเมทอดิสต์ และนิกายแบปติสต์ ซึ่งยังไม่ได้ถอนตัวออกจากศาสนาเสียทีเดียว ในหลาย ๆ วิธีที่บุคคลที่ตื่นตัวแล้วส่วนมากที่นิยมไม่เคยรู้จักมาก่อน เขาอธิบายเกี่ยวกับบิดาชาวเคนยาของเขาว่า ไม่เป็นมุสลิม แต่เป็นผู้ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า เป็นเจ้า ซึ่งพ่อและแม่ของเขาเชื่อในขณะนั้น และพ่อเลี้ยงชาวอินโดนีเซียของเขาเป็นผู้เห็นว่าศาสนาไม่มีประโยชน์ใด ๆ ในหนังสือนี้โอบามาได้อธิบายวิธีทำงานร่วมกับคนผิวดำในโบสถ์ต่าง ๆ ในองค์กรชุมชน ในช่วงที่เขาอายุประมาณ 20 ปี เขาได้เข้าใจเกี่ยวกับพลังอำนาจของศาสนา แอฟริกันอเมริกัน ที่เปลี่ยนแปลงสังคมได้อย่างไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน^[215]^[216] เขาได้รับชื่อในพิธีรับเข้าเป็นคริสต์ศาสนิกชนที่ สหคริสตจักรตรีเอกานุภาพแห่งพระคริสต์ (Trinity United Church of Christ) ใน ค.ศ. 1988^[217]^[218]

นอกเหนือจากภาษาอังกฤษแล้ว โอบามายังพูดภาษาอินโดนีเซียได้อีก แต่พูดได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในสมัยที่เขาย้ายไปเรียนที่จากรัฐเดลาแวร์ อายุ 4 ขวบ^[219] หลังจากการประชุมลับสุดยอดเอเปคที่ประเทศเปรู ในปี 2008 ประธานาธิบดีซูซิโล บัมบิง ยูไดโยโน แห่งอินโดนีเซียต่อสายสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ไปยังโอบามา โดยออกอากาศสดทางสื่อต่าง ๆ ของอินโดนีเซีย โอบามาพูดกับซูซิโล บัมบิง ยูไดโยโน ว่าเขาคิดถึงอาหารอินโดนีเซียอย่างเช่น นาสิ โกเล็ง, บาคไซ และ เงาะ^[220]

ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการเมือง

โอบามามีพ่อเป็นชาวเคนยา แม่เป็นชาวอเมริกันผิวขาว เขาได้รับการอบรมสั่งสอนในวัยเด็กที่ไอลูลู และจากรัฐา จบจากไอวีสีก ประสุมการณ์ชีวิตในช่วงวัยเริ่มต้นของโอบามาแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด จากนั้นการเมืองอเมริกันเชื้อสายแอฟริกันเหล่านั้น ผู้ซึ่งดำเนินวิถีทางของพวกเขาเอง ใน ค.ศ. 1960 พวกเขามีแนวคิดในการมีส่วนร่วมเคลื่อนไหวทางการเมืองเกี่ยวกับสิทธิพลเมือง^[221] การแสดงความมุ่งมั่นให้เห็นเกี่ยวกับคำถามที่ว่าเขาจะทำอย่างไรยัง โอบามากล่าวในการประชุมที่สมาคมนักหนังสือพิมพ์ของคนผิวดำแห่งชาติ เมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2007 ว่าการอภิปรายไม่เกี่ยวข้องกับร่างกาย หรือนโยบายของเขาที่จับบันทึก ที่เป็นห่วงถึงผู้ออกเสียงที่เป็นคนผิวดำ โอบามากล่าวว่า "เรายังคงติดแน่นอยู่กับความรู้สึกที่ว่าถ้าคุณไปอ่อนวอนแต่พวกผิวขาวก็เหมือนกับว่าคุณกำลังทำอะไรผิด"^[222]



โอบามาแถลงการณ์ประธานาธิบดีฉบับแรก ซึ่งจนถึงรัฐธรรมนูญดีที่ฟื้นฟูเศรษฐกิจและการลงทุน ค.ศ. 2009

เสียงสะท้อนจากคำแถลงการณ์ ในการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการของ จอห์น เอฟ. เคนเนดี โอบามายอมรับความจริงเกี่ยวกับภาพพจน์ของเขาในตอนแรกเริ่ม ในการกล่าวสุนทรพจน์เกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 2007 ว่า "ข้าพเจ้าจะไม่อยู่ที่นี้อีกเป็นอันขาด ถ้าหากว่าตะเกียงยังไม่ได้จุดขึ้นมาใหม่"^[223] และมีสำนวนที่กินใจอยู่สำนวนหนึ่งคือ "Rosa sat so Martin could walk; Martin walked so Obama could run."^[224]



บาร์ก โอบามากับอดีตประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช, จิมมี คาร์เตอร์, จอร์จ เอช. ดับเบิลยู. บุช, และบิล คลินตัน ในห้องทำงานรูปไข่เมื่อวันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 2009

โอบามายังได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในการปราศรัยต่อสาธารณชน เมื่อเทียบกับนักพูดที่มีชื่อเสียงในอดีต อย่างมาร์ติน ลูเทอร์ คิง จูเนียร์^[225]^[226] คำกล่าวของเขามีชื่อเสียง เช่น "Yes We Can" ซึ่งเป็นคำพูดที่อยู่ในดนตรีที่สร้างขึ้นโดย วิล.ไอ.เอ็ม มีประชาชนทั่วโลกกว่า 10 ล้านคนดูวิดีโอทางเว็บยูทูป (YouTube.com) เพียงแค่ 7 เดือนแรกเท่านั้น^[227] และยังได้รับรางวัลเอ็มมีอีกด้วย^[228] ศาสตราจารย์ Jonathan Haidt แห่ง

มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย ได้วิจัยประสิทธิผลจากการพูดของโอบามาในที่สาธารณะ และมีเหตุผลที่สรุปได้ว่ามีประสิทธิผลมาก เพราะนักการเมืองมักมีความช้าชองในการพูดปลุกเร้าอารมณ์ และปรารถนาที่จะประพุดติดนเป็นคนดีมีศีลธรรมต่อผู้อื่น^[229] ส่วนการชี้แจงถึงนโยบายต่าง ๆ และการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดระยะที่ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีนั้น โอบามามีแผนที่จะจัดรายการโทรทัศน์เพื่อพบปะกับประชาชน เหมือนกับรายการ "ฟิลาชีด แซท" ที่โด่งดังของประธานาธิบดีแฟรงกลิน ดี. โรสเวลต์^[230]

นักวิเคราะห์หลายคนได้อ้างถึงการเป็นที่น่าสนใจของต่างชาติของโอบามา เป็นการให้คำจำกัดความสำหรับภาพพจน์ของเขา^[231] ไม่เพียงแต่โพลจากหลายสำนัก ที่แสดงพลังสนับสนุนอันแข็งแกร่งในต่างประเทศ^[232] แต่โอบามายังได้สร้างความสัมพันธ์อันแนบแน่นกับนักการเมืองที่มีชื่อเสียง อย่างเช่น โทนี แบลร์ อดีตนายกรัฐมนตรีสหราชอาณาจักร ซึ่งพบกันนใน ค.ศ. 2005^[233], วอลเตอร์ เวลโทนี หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยของอิตาลี ที่มาเยี่ยมเยียนยังสำนักงานวุฒิสภาของโอบามาใน ค.ศ. 2005^[234] และนีโกลา ซาร์โกซี ประธานาธิบดีฝรั่งเศส ซึ่งเคยมาเยี่ยมเยียนโอบามาใน ค.ศ. 2006 ที่วอชิงตัน ดี.ซี.^[235]

โอบามาชนะรางวัลแกรมมี่ในหมวดหมู่รางวัล Best Spoken Word Album จากการตัดต่อคำพูดลงในเทปบันทึกของหนังสือ *"Dreams from My Father"* ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2006 และ *"The Audacity of Hope"* ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008^[236]

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2008 นิตยสารไทม์เลือกบารัก โอบามาให้เป็นบุคคลแห่งปีของนิตยสารไทม์ ประจำปี 2008^[237] วันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2009 ให้บารัก โอบามา ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพโดยข้อความที่ได้รับรางวัล คือ "สำหรับความพยายามในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่การทูตระหว่างประเทศและความร่วมมือระหว่างผู้คนทั่วโลก"

งานเขียน

- *The Audacity of Hope: Thoughts on Reclaiming the American Dream*,(2006). Crown Publishers, Division of Random House, NY
- *Dreams from My Father: A Story of Race and Inheritance*, (1995). Time Books an imprint of Crown Publishers, Division of Random House, NY
- *Change We Can Believe In: Barack Obama's Plan to Renew America's Promise*, (2008). Three Rivers Press, an imprint of Crown Publishers, Division of Random House, NY

อ้างอิง

1. "Birth Certificate of Barack Obama". *Department of Health, Hawaii*. *PolitiFact.com*. 8 August 1961. สืบค้นเมื่อ 2008-12-12.

2. Maraniss, David (2008-08-22). "Though Obama Had to Leave to Find Himself, It Is Hawaii That Made His Rise Possible". *The Washington Post*. สืบค้นเมื่อ 2008-10-27.

3. Serafin, Peter (21 March 2004). "Punahou grad stirs up Illinois politics" (Article). *Special to the Star-Bulletin*. *Honolulu Star-Bulletin*. สืบค้นเมื่อ November 30 2008. Check date values in: |accessdate= (help)


4. Scharnberg, Kirsten (25 มีนาคม ค.ศ. 2007). "The Not-So-Simple Story of Barack Obama's Youth". *Chicago Tribune*. สืบค้นเมื่อ 2008-04-13. Unknown parameter |coauthors= ignored (|author= suggested) (help) "Meet Barack". *BarackObama.com*. สืบค้นเมื่อ 2008-04-13.

5. Reitwiesner, William Addams. "Ancestry of Barack Obama". สืบค้นเมื่อ 2008-10-09. Obama's maternal heritage consists mostly of English ancestry, with much smaller amounts of German, Irish, Scottish, Welsh, Swiss, and French ancestry.

แหล่งข้อมูลอื่น

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ

- Office of the President-Elect (<http://www.change.gov/>)
- 2008 U.S. presidential campaign site (<http://www.barackobama.com/>)
- U.S. Senate office site (<http://obama.senate.gov/>)



วิกิคำคมมีคำคมเกี่ยวกับ บารัก โอบามา

ลิงก์เกี่ยวกับรัฐสภาสหรัฐ

- ชีวประวัติ (<http://bioguide.congress.gov/scripts/biodisplay.pl?index=o000167>) ที่ the Biographical Directory of the United States Congress
- บันทึกการออกเสียง (<http://projects.washingtonpost.com/congress/members/o000167/>) เนื้อหาหลักโดย The Washington Post
- รณรงค์หาเสียงในเรื่องของข้อมูลทางการเงิน (http://herndon1.sdrdc.com/cgi-bin/can_detail/S4IL00180) ที่ สมาพันธ์คณะกรรมการการเลือกตั้ง (<http://www.fec.gov/>)
- รณรงค์หาเสียงในเรื่องของการเก็บภาษีอากร (<http://www.opensecrets.org/politicians/summary.php?CID=N00009638>) จาก OpenSecrets.org
- ชีวประวัติ (http://www.votesmart.org/bio.php?can_id=9490), บันทึกการออกเสียง (http://www.votesmart.org/voting_category.php?can_id=9490), and การจัดลำดับความนิยมของกลุ่ม (http://www.votesmart.org/issue_rating_category.php?can_id=9490) ที่ Project Vote Smart
- Issue positions and quotes (http://www.ontheissues.org/Barack_Obama.htm) ที่ On The Issues
- Staff salaries, trips and personal finance (http://www.legistorm.com/member/76/Sen_Barack_Obama.html) ที่เว็บไซต์ LegiStorm.com
- Current Bills Sponsored (<http://www.statesurge.com/members/923-barack-obama-federal>) ที่เว็บไซต์ StateSurge.com
- ข้อมูลในรัฐสภาสหรัฐ (<https://www.govtrack.us/congress/person.xpd?id=400629>) ที่เว็บไซต์ GovTrack.us

ไซต์โดเรทอรี่


- บารัค โอบามา (https://curlie.org/Regional/North_America/United_States/Society_and_Culture/Politics/Candidates_and_Campaigns/Presidential/Candidates/Obama,_Barack) ที่เว็บไซต์ Curlie
- Works by or about Barack Obama (<http://worldcat.org/identities/lccn-n94-112934>) in libraries (WorldCat catalog)

สื่อสารมวลชน

- The BarackObamadotcom YouTube Channel (<https://www.youtube.com/user/BarackObamadotcom>)
- แผนที่แสดงผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ (http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/us_elections_2008/7697829.stm) from BBC News
- In quotes: US election reaction (http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/us_elections_2008/7710020.stm) จาก BBC News
- FACTBOX: บารัค โอบามา ชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี (<http://www.reuters.com/article/vcCandidateFeed2/idUSTRE4A43VA20081105>) (*Reuters*, November 5, 2008)
- การมาถึงของบารัค โอบามา (<http://www.island.lk/2008/11/08/features3.html>)
- Obama - the model for minorities in majority communities (<http://www.sundayobserver.lk/2008/11/09/fea01.asp>)

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

- Graff, Garrett. "The Legend of Barack Obama (<http://www.washingtonian.com/articles/mediapolitics/1836.html>)", *Washingtonian*, November 1, 2006. Retrieved on 2008-01-14.
- Curry, Jessica. "Barack Obama: Under the Lights (http://www.chicagolife.net/content/politics/Barack_Obama)", *Chicago Life*, Fall 2004. Retrieved on 2008-01-14.
- Lizza, Ryan. "Above the Fray (http://men.style.com/gq/features/landing?id=content_5841)", *GQ*, September 2007. Retrieved on 2008-01-14.
- Koltun, Dave (2005) "*The 2004 Illinois Senate Race: Obama Wins Open Seat and Becomes National Political "Star"*" in "*The Road to Congress 2004*" Editors: Sunil Ahuja (Youngstown State University) and Robert Dewhirst (Truman State University|Northeast Missouri State University), Nova Science Publishers, Haupauge, New York, Binding: Hardcover Pub. Date: 2005, ISBN 1-59454-360-7
- MacFarquhar, Larissa. "The Conciliator: Where is Barack Obama Coming From? (http://www.newyorker.com/reporting/2007/05/07/070507fa_fact_macfarquhar)", *New Yorker*, May 7, 2007. Retrieved on 2008-01-14.
- Mundy, Liza. "A Series of Fortunate Events (<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2007/08/08/AR2007080802038.html>)", *The Washington Post Magazine*, August 12, 2007. Retrieved on 2008-01-14.
- Wallace-Wells, Ben. "Destiny's Child (http://www.rollingstone.com/politics/story/13390609/campaign_08_the_radical_roots_of_barack_obama)", *Rolling Stone*, February 7, 2007. Retrieved on 2008-01-14.
- Zutter, Hank De. "What Makes Obama Run? (<http://www.chicagoreader.com/obama/951208/>)", *Chicago Reader*, December 8, 1995. Retrieved on 2008-01-14.

ก่อนหน้า		บารัค โอบามา		ถัดไป
<u>จอร์จ ดับเบิลยู. บุช</u>	«	<div></div> <div><u>ประธานาธิบดีสหรัฐ คนที่ 44</u> (20 มกราคม พ.ศ. 2552 – 20 มกราคม พ.ศ. 2560)</div>	»	<u>ดอนัลด์ ทรัมป์</u>
<u>วลาดิมีร์ ปูติน</u>	«	<u>บุคคลแห่งปีของนิตยสารไทม์</u> (พ.ศ. 2551)	»	<u>เบ็น เบอร์นันคี</u>
<u>ผู้ประท้วง</u>	«	<u>บุคคลแห่งปีของนิตยสารไทม์</u> (พ.ศ. 2555)	»	<u>สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส</u>

อนุญาตให้เผยแพร่ภายใต้สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ แบบแสดงที่มา-อนุญาตแบบเดียวกัน และอาจมีเงื่อนไขเพิ่มเติม ดูรายละเอียดที่ [ข้อกำหนดการใช้งาน Wikipedia®](#) เป็นเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนของมูลนิธิวิกิมีเดีย องค์กรไม่แสวงผลกำไร

[ติดต่อเรา](#)